Glasovi s Mure

List učenika OŠ Podturen

Lipanj, 2010

Volim našu staru Muru

Ja živim u Međimurju. Nedaleko od moje kuće teče jedna rijeka – rijeka Mura. Ona krasi moj kraj i daje mu neizmjernu ljepotu. Ta mi je rijeka prirasla srcu kao dijete svojoj majci. Ona teče, teče i teče, te pjeva tihu uspavanku koja danju i noću dospijeva do mojih ušiju. Čas glasnije, čas tiše, čas brže, čas sporije. U jesen pjeva Mura žalosnu pjesmu. Tada u pjesmi možete čuti i šumne glasove šarenih krošnja koje se njišu po taktu vjetra, te tiho romonjanje nebeskih suza. Tom pjesmom uspavljuje Mura sve što se oko nje nalazi. Tako jesen u blizini Mure djeluje mrtvo, prazno i uspavano bez ijednog veselog detalja. Zimi, poput snijega, teško razlikujem obično slobodno tlo od leda koji prekriva Muru. Sreća što Mura onako ljutito i nemilosrdno trga i lomi taj svoj ledeni pokrivač, te ga nosi sve dalje i dalje u nepovrat. Proljeće donosi Muri nježnu i šarenu ljepotu. Ne želite li pogaziti pokoju tratinčicu, ivančicu, ljubičicu, visibabu ili neku drugu biljku, kojoj ni imena ne znam, morate šetati uskim, poljskim putem. U proljeće Murina pjesma govori o ljubavi. Nježno šumi uz pjev ptica čiji su glasovi poput zvukova violine. Najljepša je kažu, ljeti. Šetnja noću godi kad se želiš opustiti, a žaruljice krijesnica daju krajoliku čaroban izgled. No ljeti prijeti Mura jakim druženjem – poplavom. Nekad su poplave bile opasnije, no sad ih se gotovi i ne primjećuje. Sigurno vam je poznata stara pjesma <<Daj po Muri vino teklo>>. Ta pjesma pokazuje koliko je Međimurcima stalo do Mure i koliko su na nju ponosni. Ja sam također na nju jako ponosna jer mi ona daje svoju ljepotu, osvježenje, opuštenost i ljubav koju bez nje ne bih osjetila.

IMPRESUM
Glasovi s Mure
Urednik: Vera Dolić
Informatička obrada: Ivan Varga i Lucija Kranjčec
Novinari: L. Kranjčec, K. Majerić, I. Posedi, D. Jezernik

Iz sadržaja:

Maturalac
Jalta, Jalta
Puni smo znanja
Kruh naš svagdašnji
U kapi vode – rijeka prijateljstva
Književni susret
Razgovori na hodniku…itd.

Maturalac

Danas nam se ostvaruje san. Naše želje, mašta, prelaze u stvarnost. Konačno se putuje na maturalac. Puni iščekivanja guramo se na autobusnoj stanici boreći se za bolje mjesto. Otok Rab cilje je našeg maturalnog putovanja. Uzbuđeni sretni mi nismo primjećivali kilometer koji su se nizali za nama.Vožnja kroz "Lijepu našu " i nije bila tako zamorna. Za dobro raspoloženje brinule su cure pjesmom i vicevima.

Napetost je rasla kad smo u daljini ugledali veliku, blještavo plavo more. Bio je to neopisiv trenutak Konačno smo se ukrcali na trajekt. Voda je pljuštala na sve strane. Puhao je jak, ali ugodan vjetar koji nam je nosio kosu. Vožnja trajektom brzo je prosla pa smo se morali vratiti u autobus. Nastavili smo se voziti do hotela razgledavajući krajolik. Hotel nam je bio na brežuljku. S mog se balkona vidjelo prelijepo more i pješčana plaža.

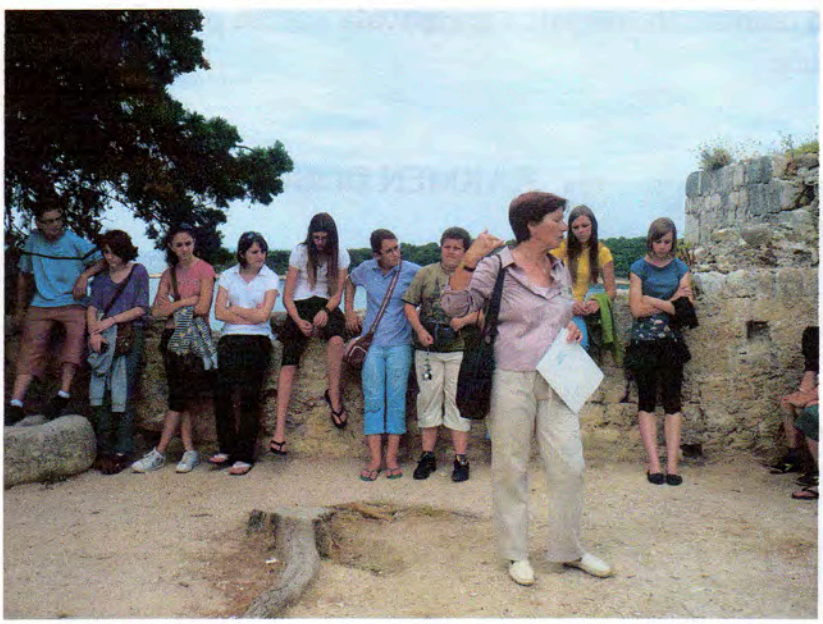

Noć je bila čarobna. Šum mora i ugodna večer mamili su nas da prenoćimo vani. Jutro je došlo jako brzo. Prošla me želja za kupanjem. Na plaži je bilo puno vrtićke djece koja su plakala i vrištala. Bilo je dosta stranaca. Vrhunac tmurnog raspoloženja bili su ogromni mravi. Stalno su nas uznemiravali. Tijekom dana častili smo se sladoledom i pićem. Imali smo ograničeni izlazak! To nam se nije sviđalo, ali društvo je bilo super i ništa drugo nije bilo tako važno. Iz dana u dan nam je bilo sve ljepše i ljepše. Stekla sam nova prijateljstva koja su mi uljepšala maturalac. Zadnji dan desilo se nešto neočekivano. Prilikom dolaska na ručak spustila se jaka kiša. Svi smo bili mokri do kože. Tako mokri ušli smo u bus i krenuli kući. Neki su bili sretni što je sve završilo, a neki tužni jer su za sobom ostavili lijepa prijateljstva. Htjela bi da se sve to ponovi jer sam bila oduševljena mirisima mora, plažom… Od umora sam zaspala i prespavala većinu puta. Lijepo je ponovno biti kod kuće.

KARMEN DOBROVOLEC, 8a

Sličica s maturalca

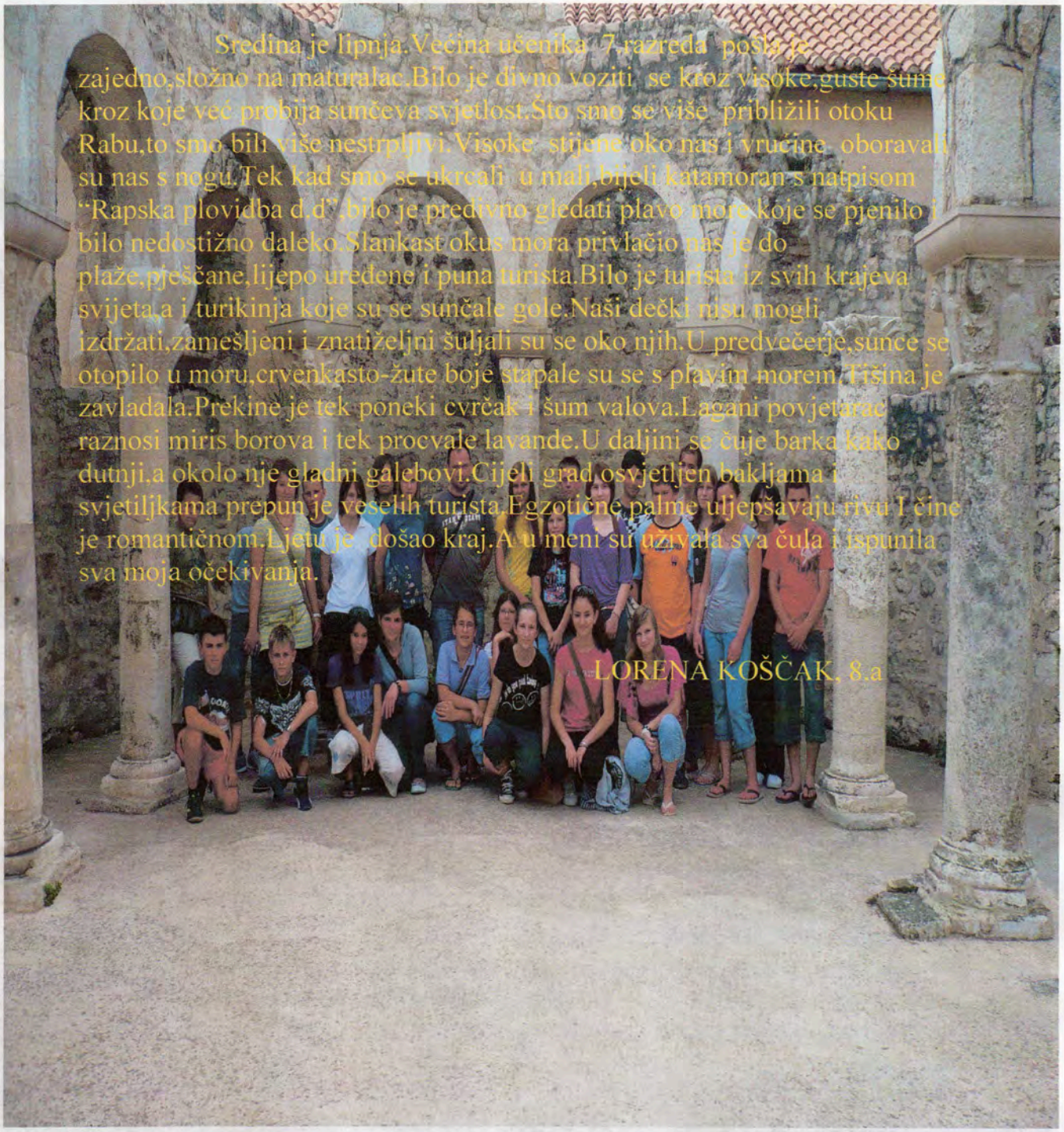

Sredina je lipnja.Većina učenika 7.razreda pošla je zajedno,složno na maturalac.Bilo je divno voziti se kroz visoke,guste šume kroz koje već probija sunčeva svjetlost.Što smo se više približili otoku Rabu,to smo bili više nestrpljivi.Visoke stijene oko nas i vrućine oboravali su nas s nogu.Tek kad smo se ukrcali u mali,bijeli katamoran s natpisom "Rapska plovidba d.d",bilo je predivno gledati plavo more koje se pjenilo i bilo nedostižno daleko.Slankast okus mora privlačio nas je do plaže,pješčane,lijepo uređene i puna turista.Bilo je turista iz svih krajeva svijeta,a i turikinja koje su se sunčale gole.Naši dečki nisu mogli izdržati,zamešljeni i znatiželjni šuljali su se oko njih.U predvečerje,sunce se otopilo u moru,crvenkasto-žute boje stapale su se s plavim morem.Tišina je zavladala.Prekine je tek poneki cvrčak i šum valova.Lagani povjetarac raznosi miris borova i tek procvale lavande.U daljini se čuje barka kako dutnji,a okolo nje gladni galebovi.Cijeli grad osvjetljen bakljama i svjetiljkama prepun je veselih turista.Egzotične palme uljepšavaju rivu I čine je romantičnom.Ljetu je došao kraj.A u meni su uzivala sva čula i ispunila sva moja očekivanja.

LORENA KOŠČAK, 8.a

Sličica s maturalca

Još jedno toplo jutro. Danas sam s razlogom ustao na lijevu nogu, kao obično u 8 sati. Nakon finog doručka u sobi pošli smo u Pakoštane. Petnaest minuta vožnja od Vodica prema Pakoštanima učinilo mi se jako dugačka. Kroz prozor promatrao sam prizor koji mi se učinio jako dojmljivo. Mlade masline su rasle iz crvene zemlje i krša, a u pozadini otočić sa modrim morem I blagim izlaskom sunca. Taj doživljaj i moju zanesenost prekinuo je Mihael koji me prijateljski udario u rame i pitao: „ Jesmo li stigli?''

U pakoštanima nas je čekala ogromna brodica kojom smo se trebali voziti i razgledati Kornate. Kad smo se iskrcali iz autobusa, sinulo mi je da nemam ruksak. Kako se baš meni to može desiti? Pa gdje mi je pamet bila. A da nije ostala u torbi? Tko bi sad to znao? Najbolje da kažem učiteljici, ili možda ne! Ona bi se sigurno ljutila na mene. Nakon kratkoročnog razmišljanja, sve sam priznao raski koja je svoju pamet imala u glavi i mala nezgodna panika završila je tako da je kontaktirala vozača nek stane. Taj mali mini – bus koji je brzo i uspješno prolazio uske, dalmatinske ulice, čekao me 300m dalje, niz ulicu. Vraćajući se s ruksakom, razmišljao sam što sad cure misle o meni. Gdje je nestao taj Kruno. Samo da me ne počnu tražiti, pa bi bilo bolje da požurim. Počelo je ukreavanje, a ja stigao baš na vrijeme. Otišli smo na gornju palubu i zadivljenim i zanesenim pogledima promatrali beskrajno plavo more. Vožnja kornatima bilo je nešto zadivljujuće. Svima je bio vjetar u kosi i sunce na nasmješenim licima. Jer tko može odoljeti tom beskrajnom plavetnilu???

Nakon nekoliko sati konačno smo pristigli na jedan otočić po kojem smo šetali pola sata do slanog jezera gdje se prostirao prekrasan pogled jer je jezero bilo u kotlini brežuljka, a na njega je blještslo zlatno sunce. Vratili smo se do mora, okupali I zabavljali loveći račiće. Te male vragolane sa oštrim kliještima baš je teško uhvatiti. Bilo je vrijeme ručka pa smo se vratili do našeg broad da se fino napapamo. Napunjenih želučića i viška enerije vraćali smo se u Vodice. Brod je bio poprilično bučan i stajao nagnut na jednu stranu u vrijeme vožnje, pa me hvatao strah, ali uz dobro društvo i najbolje prijatelje mogao bi se prebroditi svaki brodolom.

Kruno Majerić 8.b

POVOD ZA KNJIŽEVNI SUSRET S MAJOM BRAJKO LIVAKOVIĆ
2.TRAVANJ – Svjetski dan dječje knjige→ rođendan H.A.Andersen

1. Djetinstvo ste proveli na moru. Vraćate li se rado na svoj rodni otok Brač?

Uvijek. Svaki put preko godišnjeg.

2. U knjizi «Finka Fi« majka je rekla priljupčici : «Kad jednom odeš, nikad se više nećeš vratiti.» Niste li Vi kao Finka Fi krenuli u svijet i što je vaša majka tada rekla?

Jesam. Naravno da joj je bilo teško kao majci i uvijek je čekala kad ću se vratiti, ali evo ja sam isto tako ostala u svijetu. Međutim, svoj rodni kraj stvarno jako volim i uvijek ga nosim u sebi.

3. Mi različito tumačimo značenje knjige FINKA FI. Što ste Vi zapravo željeli poručiti čitateljima?

Htjela sam govoriti o suživotu svih živih bića na ovom planetu i poručiti da se svaki život pretače u neki novi oblik života. To je metaforična priča o tome što moram činiti sada, a ne čekati druge, kad ostarimo bit će kasno mijenjati svijet.

4. Kojeg se lika iz dječjih romana rado prisjećate?

Jako mi je velik problem odgovoriti na ovo pitanje jer radim u knjižnici i puno sam knjiga pročitala. Evo jedan od najomiljenijih mi je galeb Jonathan Livingstone koji se prepušta strujama i plovi. Taj lik me asocira na naš život kojim moramo jedriti, ploviti, spuštati se i dizati. Ja vama želim da jedrite ovim životom, da svatite ono što najviše volite jer ćete tako puno postići.

5. Koje ste pisce kao tinejdžerka voljeli čitati?

Voljela sam čitati Andersena, Ivanu Brlić-Mažuranić, knjige «Mali princ», «Galeb Jonathan Livingstone», «Školjka Ljupka»… Prije 20 godina u Londonu posjetila sam Muzej voštanih figura i ponosno se slikala pored Andersena .

6. Kako su se u vaše vrijeme mladi zabavljali kad nije bilo kompjutera, mobitela?

Pogotovo je na otoku teško zimi jer imaš osjećaj kao da nema žive duše. Onda bi se nalazili na rivi, pričali bi, uživali smo u nekim običajima kad je bio kraj godine te smo sudjelovali u nekim događajima.

7. Pišete li trenutno nešto za mlade?

Pošto radim u knjižnici, u slobodno vrijeme pišem, ali sam i majka, imam jako puno posla i ne mogu pisati baš uvijek kada bih htjela. Međutim uzela sam u zadnjih 3, 4 mjeseca dvije priče koje sam još otprije imala i sada sam ih sredila. Ponekad neke stvari koje napišem stavim u ladicu jer osjećam kao da još nije vrijeme, kao da to treba još malo preraditi i doraditi. Te dvije priče imaju naslov «Krijesnica svjetlica» i «Plavi slavuj». Presretna sam jer su ilustracije za one priče prekrasne.

8. U knjižnici gdje radite koje knjige osnovnoškolci danas obožavaju? Ili je to samo zadana lektira?

Ne, ne. Baš dolaze čitati. Vole čitati R.L. Steina, horore i fantastiku te ostale od Branke Primorac, Koka…Od Ivane Kušan obožavaju.

9. S obzirom na tešku i sumornu temu o svijetu droge i mladosti u sjeni heroina, nije li po Vašem mišljenju prerano da učenici o tome čitaju?

Nije. Nikad nije prerano. Ja sam se trudila da to uistinu bude način blizak vama osnovnoškolcima jer bolje početi što prije jer samo korak dalje od vašeg mjesta ima svega toga i već čekaju oni koji mlade pune želja i snova ili one naivne i nesretne obrate na svoju stranu. U većim gradovima tih problema ima više. Moj je lik Dora koja želi pomoći jednom narkomanu, ali on to ne prihvaća.

10. Poznajete li osobno neke mlade koji imaju probleme s drogom?

Evo, kad sam pisala knjigu «Kad pobijedi ljubav» otišla sam u bolnicu gdje se mladi ljudi liječe od ovisnosti. Tamo sam upoznala jednog Marka kojemu sam posvetila knjigu i on je pročitao roman, svidio mu se i onda mi je pomogao da neke riječi drukčije složim, pričao mi je o svom životu i životu ostalih ovisnika. Tako sam lakše shvatila svijet ovisnika da moj roman bude realističniji.

11. Jesu li imena likova izmišljena ili stvarna, vama poznata iz obitelji, okolice?

Izmišljena. Volim da su mi likovi i imena izmišljena. Neki vole pisati o događajima is svog djetinjstva ili života, ali ja baš to ne volim. Naravno, da je sve to stvarno te da je tako i u stvarnosti, ali nije konkretno vezano. Iako su neki moji likovi rađeni s mislima na nekoga, npr. mala djevojčica Sanja iz «Kad pobijedi ljubav» pogine. Nju sam iz protesta stavila kao lik i kao uspomenu na dvije djevojčice koje su poginule na takav grozan način. Nesmotrenošću i ludošću drugih jedno mlado biće može stradati.

12. Družite li se s nekim poznatim ženama-spisateljicama? Imate li svoj klub?

Uglavnom se svi poznajemo, naša ova mlađa generacija pisaca. Rado se družimo, srećom na promocijama i nekim sličnim događajima. Nemamo svoj klub.

13. Kad padne zvijezda što vi poželite?

Uglavnom Bogu zahvaljujem na svemu što imam.

A vi učite, čitajte, družite se preko knjiga jer knjiga može biti prijatelj kad se zaželimo nekog čarobnog putovanja. Plovite, jedrite ovim životom da se uspješno suprotstavite ovim olujama i vjetrovima. Ne može svaki dan sjati sunce, ali prijatelji su tu da nam pomognu.

I MI SMO KREATIVNI

Jesen u selu

U jesen na selu čujemo traktora, šuštanje lišća i pljuštanje kiše. Nebo je puno oblaka iza kojih viri sunce. Lišće na stablu je crvene, žute, narančaste i smeđe boje. Ono polako pada na zemlju i stvara mali tepih.

Hladno i vlažno vrijeme tjera ptice u toplije krajeve. Ljudi u polju skupljaju krumpir, kukuruz i bundeve. U domovima mame i bake spremaju zimnicu. Kuće i dvorišta su urošeni jesenskim plodovima.

Tomi Hatlek 2.r

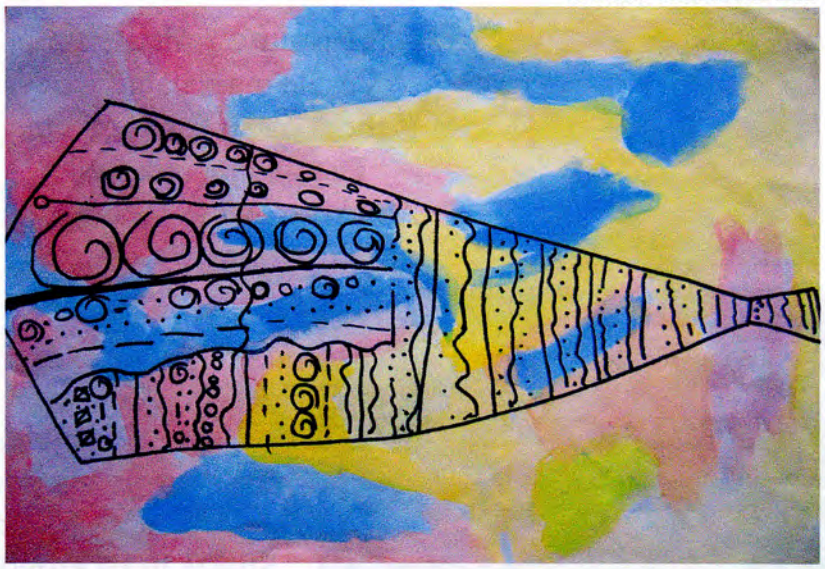

Magarac

Magarac je domaća životinja. Ima kratku, tanku i oštru dlaku sivkaste ili smečkaste boje. Potomak je pripitomljenog afričkog divljeg magarca. Manji su i zdepastiji od konja. Magarci imaju veće uške i čvršće noge. Ljudi ih križaju s konjima kako bi dobili mazge.

Luka Posavec 2.r

Magarac

Magarac je domaća životinja. Ljudima pomaže nositi teške terete. On je sive boje. Ima tanku, sivu, oštru i kratku dlaku. Glava mu je velika i duguljasta. Na glavi ima duguljaste, šiljaste uši. Rep mu je dug, tanak i čupav. Noge su mu kraće, jake i spretne, a na nogama ima uska i vrlo čvrsta kopita koja mu služe za penjanje po jako strmim stazama.

Nikolina Međimurec 2.r

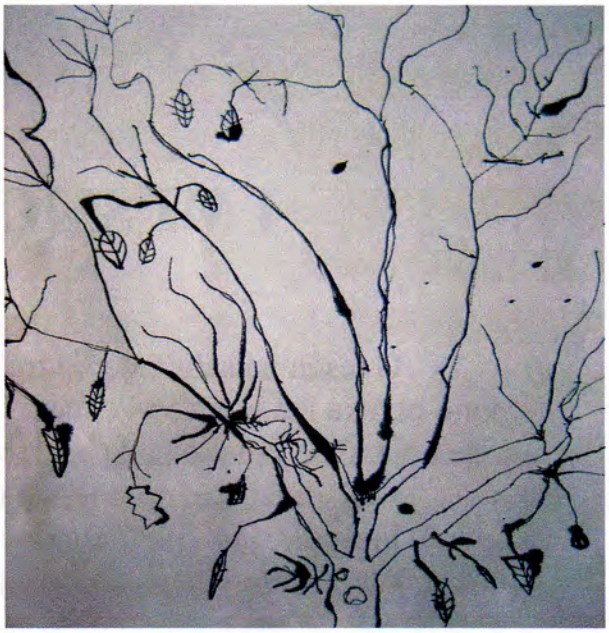

Nestašne pahuljice
Male vesele pahuljice
Igraju se i plešu u zraku.
Plešu kao balerine.
Spustile se na krov.
Pretvorile su se u kapljice
Dinko Horvat 2.r

Nestašne pahuljice
Vesele male pahuljice
Nebom plešu kao balerine.
Padaju djeci na nos,
A nakon toge se pretvore u
Male, srebrene kapljice.

Ivona Levačić 2.r

Nestašne pahuljice
Bijele, male, razigrane pahuljice
lebde po nebu i plešu kao balerine.
Nježne im haljinice vjetar nosi.
Spušta ih na krovove kuća, na livade i šume.
Djeca od njih rade grude i veselo se igraju
Luka Posavec 2.r

Nove prostorije, uvedena jednosmjenska nastava

U našoj školi, 25. studenog 2009. svečano su otvorene nove prostorije i uvedena jednosmjenska nastava. Adaptacijom prostora iznad sportske dvorane dobiveno je sedam novih učionica te još nekoliko novih prostorija. Naša škola je deseta škola u Međimurskoj županiji u kojoj se nastava odvija u jednoj smjeni. Svečanosti je nazočio međimurski župan Ivan Perhoč te članovi Općinskog vijeća, općinski načelnik Josip Lepen kao i ravnatelji mnogih škola, učenici, zaposlenici i mještani Podturna.

Na djecu, djelatnike i nove prostorije Božji blagoslov zazvao je i podijelio naš velečasni, Josip Pivar.
Kulturno-umjetnički program izveli su naši učenici uz pomoć svojih mentora i učitelja.

. Lucija Kranjčec 7.c

Razgovori na hodniku

Pitanja na koja želim dati odgovor….

1. **Što je ljubav?** – Ljubav je poljubiti, koš[illegible]ati, dok netko tebe poljubi.
2. **Ljutim se na…** - Brata jer me zeza da volim Dominika, a onda sam nervozna... Kad me Sanja štipa i boksa u nogu…. Tatu jer me tjera spavati.
3. **Što je početak, a što kraj**? – Početak je na početku rečenice… Početak je kad se dijete rodi i mora sisati majčino mlijeko… Kraj je kad netko ode…
4. **Što mi je najvažnije u životu**? – Da volim mamu, tatu, baku, djeda i Predsjednika… Najvažniji je traktor, mama, tata, brat, baka, djed
5. **Što je sisavac**? To je životinja koja može jako bježati…
6. **Kad sam najsretniji i najtužniji**? Najtužniji sam bio kad me Dario tukao… Najtužniji mi je bio prvi dan škole… Dok me mama nije pustila k prijateljici… Najljepši mi je utorak kad imamo tjelesni… Dok je Stjepan dobio jedan iz matematike…
7. **Najveseliji**? Kada su svirači na pikniku pali s čamca…
8. **Moja najveća želja**? Biti pilot i sve prejti s pet… Novoga beciklina… Novoga motora… romobila… Da dobijem kravice (igračke)… A ja vodene kozice (nisu igračke)… Želim pucu da imamo djecu!
9. **Koje su moje dužnosti**? Pisati zadaću… Pospremati igračke… Pomagati mami… Ne smetati tati kad se odmara… Viseti na fejzbuku…

Jalta, Jalta

Najpoznatiji hrvatski mjuzikl „Jalta, Jalta“ skladatelja Alfi Kabilja i Milana Grgića kao pisca libreta vraća se nakon 40 god.na daske pozornice.

I ja sam već duže vrijeme željela vidjeti uživo ovaj mjuzikl. Ta mi se želja ostvarila. Za učenike 7. i 8. razreda naša je škola organizirala povodom Dana kazališta 22.ožujka na mjuzikl u kazalište „Komedija“.

Ukratko, 1945. na Jalti sastaju se trojica velikih: Staljin, Roosevelt i Churchil zbog dogovora o podjeli svijeta. Njihovi su sobari: Rus Griša, Englez Stanley i Amerikanac Larry zaduženi da čuvaju i zrače rublje šefova triju velesila. Smješteni su u staroj vili Aramovski u kojoj o svemu brine domaćica Nina Filipovna te je ljubavna peripetija brzo na pomolu.

Iako svi imaju svoje interese, u jednome se svi slažu „zelenu livadu“ ne treba dijeliti.

Na daske pozornice i sada nakon 40 god. Mjuzikl je postavio redatelj Vlado Štefančić ali je glumačka ekipa sasvim izmijenjena. Tako je na početku predstave prikazano projekcijom na video-zidu nekoliko kadrova iz 1971. kada se proslavila Sandra Langerholz kao nenadmašna Nina.

Znali smo iz objavljivanih reklama da prvu postavu postavu mjuzikla na premijeri čime razvikana imena: Sandra Bagarić, Đani Stipaničev, Dražen Čuček, Mila Elegović, Boris Paulenić (jedini glumio i u „staroj Jalti“).

Nakon podizanja zastora u prvom činu iznenađeni smo bili što je glumačka ekipa za našu predstavu sasvim izmijenjena. Tako je ulogu Ukrajinke Nine odigrala Danijela Pintarić, mlada pjevačka nada koju je kritika nahvalila još više nego Sandru Bagarić i to najviše zbog njenog moćnog, ali toplijeg glasa.

Nezaboravne će nam ostati uloge sobara triju državnika u čijim trojezičnim dijalozima dolazi često do parodije, smijeha ,a solo-dionice i songove publika sluša sa smiješkom na licu i širom otvorenih očiju-veseli se svakoj sceni.

Treba spomenuti nezaboravni lik brigadirke koju igra simpatična i vatrena Mila Elegović čiji je kriještavi glas podsjećao na lik iz crtića.

Bili smo oduševljeni predstavom i činjenica da u dva sata koliko mjuzikl trajenije nikome bilo dosadno.

Naprotiv, složni smo u jednom: ovo treba doživjeti!

Ivana Posedi 8.b

PUNI SMO ZNANJA

Jeste li znali???

Nešto novo iz geogafije!!!
U Japanu ne raste riža jer tamo nema klime.
Naš najveći poluotok je Hrvatska.
Glagolska vremena su proljeće, ljeto, jesen i zima.
Planet na kojem živimo zove se Venera.
Duga je pojava koja spaja dvije rijeke: Muru i Dravu.

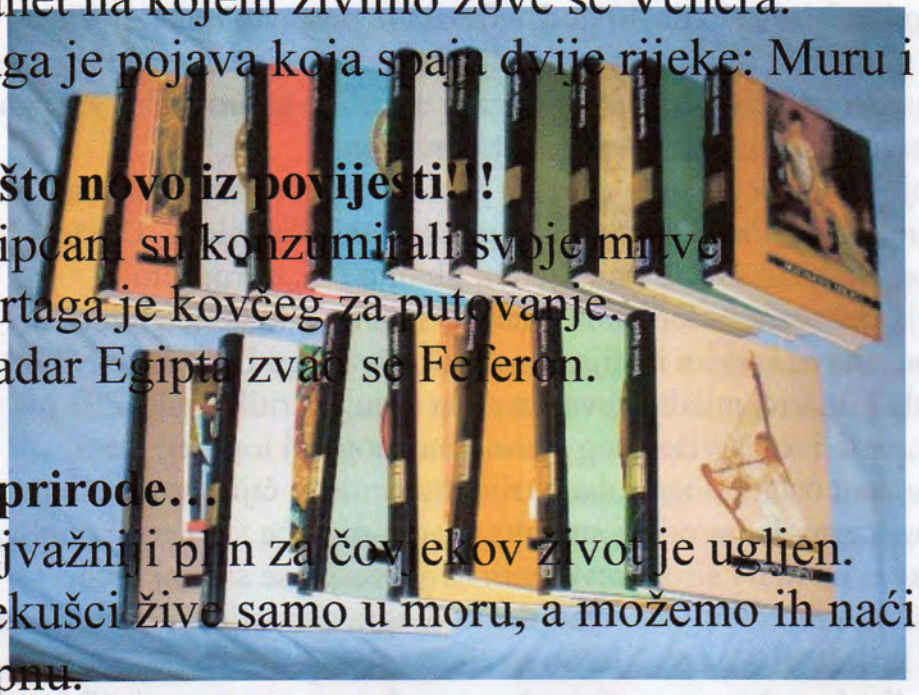

Nešto novo iz povijesti!!!
Egipćani su konzumirali svoje mrtve.
Kartaga je kovčeg za putovanje.
Vladar Egipta zvao se Feferon.

Iz prirode…
Najvažniji plin za čovjekov život je ugljen.
Mekušci žive samo u moru, a možemo ih naći i na kopnu.
Orao je ptica koja živi kraj mora i u moru.

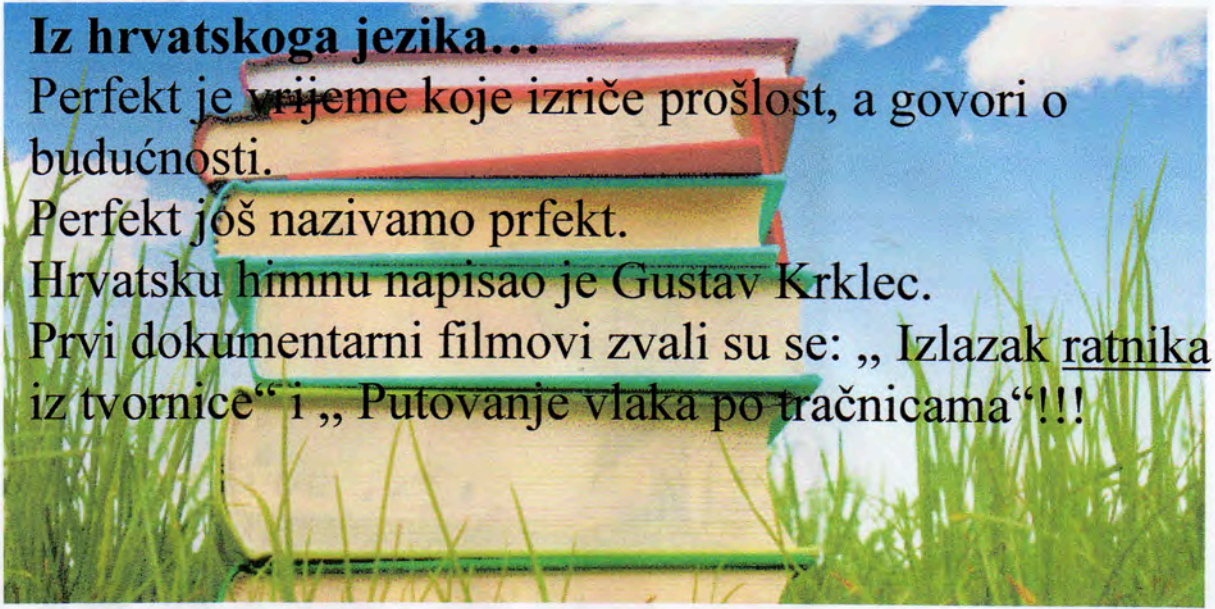
Iz hrvatskoga jezika…
Perfekt je vrijeme koje izriče prošlost, a govori o budućnosti.
Perfekt još nazivamo prfekt.
Hrvatsku himnu napisao je Gustav Krklec.
Prvi dokumentarni filmovi zvali su se: „ Izlazak ratnika iz tvornice“ i „ Putovanje vlaka po tračnicama“!!!

Kruh naš svagdašnji

Moja mamica

Moja mamica meli su 88 let,
Preživeli su svoj svet.
Još se zmislim jivih
Velkih joči i očalni
Črez štere su me gledali.
Zmislim se jivog prelevanca
Šterog su na glavi nosili.
Sako jutro so si vezali fertofa
Ka bi prova kuharica bili,
Ka bi dišeče pogače z jabukami složili.
Tajere bi na stol položili,
Zvoli me fine i tople pogače jest!
A sako večer pak so me v svojo hižico zvoli
Ka bi me Božeka moliti nafčili.

A ve pak oni pre Božeku živiju
I za svoje vnukece Božeka molijo.

Sebastijan Trstenjak 6.b

Mura

Mura več letima črez život nam teče,
Poslјuša dobrote, nevole, nesreče

Nešči ju štima, nešči ju neče,
Mura magodi, teče i teče.

Denes smo mlodi, presečni od sreče
Mura se smeje, teče i teče.

I dok nas starost žmiče i peče
zapad;
Mura sam teče, teče, teče…

Se drugo se meja, dojde, othoja,
A Mura kak zemlja za navek ostoja.

Maja Nedeljko 4.r Miklavec

Svuda meni tvoj glas žubori...
Čujem te u pjevu ptica
I laganom dašku povjetarca.
Slušam te u žuboru potoka,
Razigranom letu leptira.
Čas šapućeš, a čas zvonko poješ!
Mrtvih se spominješ, sjetno žaluješ
Gromko ječiš, nadu nama budiš
Veselje nam pružaš, ponos daješ,
Ti milozvučni, ti gromoglasni, drevni i topli,
Jeziče naš hrvatski!
Ti spajaš jug i sjever, istok i

I kaj i ča i što! U tebi se roje
Narječja drage domovine moje!

Petra Jambrošić 8.a

za polizati prste.
Si smo ga z veseljom jeli,
a te dneve namo nigdar pozabili.

Ivana Posedi 8.b

Vidim malen cvjetak,
govori da je sretan.
Ljeto ulicom hoda.

Lucija Horvat 6.a

U kapi vode – rijeka prijateljstva

Ove godine OŠ Mursko Središće je organizirala projekt pod nazivom **Upoznajmo naš grad**, a tema je bila **U kapi vode – rijeka prijateljstva**. Projekt je trajao 2 dana: 19. i 20. svibnja. Iz svake škole su sudjelovala 2 učenika. Bile su okupljene škole: Iz Hrvatske: OŠ Mursko Središće, OŠ Sveti Martin na Muri, OŠ Vratišinec, OŠ Selnica, OŠ Podturen i OŠ Draškovec, a iz Slovenije i Mađarske: DOŠ Lendava, OŠ III Murska Sobota, OŠ F. Prešerna Črenšovci, OŠ Velika Polana i OŠ Serdehel. Iz naše škole su bile odabrane učenice Danijela Mutvar i Lucija Kranjčec.

Srijeda, 19.05.2010

Projekt je počeo u 08:30. Pri dolasku u školu, dočekale su nas učenice u narodnim nošnjama, s kojima smo se slikale. Kad smo ušle unutra, toplo su nas dočekale učenice kojima smo predale torbe i uputile nas dalje u blagovaonu. Tamo smo se prijavile da smo stigle, iz koje smo škole i kako se zovemo. Nakon prijave, pedagoginja je zamolila jednu učenicu da nam pokaže školu. Razgledale smo školu od „ glave do pete." Kad smo došle natrag u blagovaonu, već se okupilo dosta učenika. Učiteljica biologije, ujedno i vođa projekta Branka Beuk, nas je upoznala s nekim školama. Nekoliko trenutaka kasnije počela je projekcija pri kojoj nam je ista učiteljica objasnila koji su naši zadaci. Nakon projekcije slijedio je doručak. Bilo je posluženo više vrsta jela, a većina je bila domaća.

Nakon doručka, počela je podjela u grupe. Danijela i ja smo bile s OŠ Vratišinec, a s nama su bili Tena, Leona, Karlo, Jurica, Dorotea, Anamarija i Saška, pomagači. Nakon podjele zadataka, krenuli smo prema rijeci Muri i do „Napolitanka". Do Mure nas je prevozio „vlakić."

Nakon dolaska do Mure, trebali smo napraviti 1. zadatak. Zatim smo skelom prešli do „Napolitanki." I tamo smo imali zadatke, ali dali smo vođi ekipe da ih rješava, a mi ostali smo, kao i obično, radili gluposti... Nakon tih zadataka krenuli smo natrag prema skeli. Na drugoj strani Mure smo morali čekati da „vlakić" dođe po nas, pa smo to vrijeme iskoristili za bolje

upoznavanje. Sve cure smo bolje upoznali, slikali se s njima... Kad je stigao „vlakić“, odveo nas je natrag do škole, gdje smo ručali i slušali muziku

Nakon ručka smo krenuli prema ribnjaku Zalešće. Tamo smo isto imali zadatke. Nakon tih zadataka smo imali odmor. Igrali smo odbojku, nogomet i badminton. Cure protiv dečki. Naravno, cure su pobijedile.

Nakon Zalešća, došao je najbolji dio: Orijentacijski pregled po Murskome Središću. Bilo ga 5 grupa, a ja sam bila 5. a sa mnom su bili Emilija i Marko iz Slovenije i Bruno, kao naš pomagač. Prva grupa je krenula točno u 17:00, a ostale svake 3 minute. Mi smo krenuli posljednji, na cilj smo stigli zadnji, ali smo po broju bodova i vremenu bili 3. Na putu smo se zabavljali. Emilija i ja smo razgovarale, jer je ona razumjela hrvatski, Marko je zaostajao oko 100 m iza nas, a Bruno se samo žurio.

Nakon orijentacijskog pregleda po Murskom Središću, bila je večera. Nakon večere su na projekciji bile prikazane pjesme sve do pola 10. Plesalo se punom parom. Bilo je i osoba koje su pale sa stola. Uglavnom taj dan je bio nezaboravan.

Četvrtak, 20.05.2010

U četvrtak u jutro, kad smo stigle, učiteljica nas je uputila do novinara, jer smo stigle prve,a njihov voditelj nas je slikao. Kad su stigli ostali, počeo je doručak.

Nakon doručka imali smo rad u radionicama. Bila je literarno-recitatorska, likovna i kemijsko-biološka radionica. Danijela i ja smo bile u biološkoj radionici. Karlo i Jurica su slagali preparate za mikroskopiranje, a mi ostali smo to slikali. Kad smo sve zaslikali, Sara i ja smo to išle sprintati. U razredu geografije, u kojem smo printale, bila je literarno recitatorska radionica. Čak smo i gosta dobili: lastavicu koju nismo mogli otjerati van...

Kad je plakat bio gotov, išli smo na ručak. Nakon ručka, još smo se malo zabavljali, a onda je trebalo prezentirati naše plakate.

Naš plakat je govorio o vodi: koliko je trošimo na dan, kako je zaštititi, kako rabiti, što nam ona znači u životu i što se sve nalazi u kapljici vode. Nakon prezentacije plakata, ravnateljica škole je podijelila priznanja i darove. S time je sve to završilo.

Nakon završetka, čekale smo mamu da dođe po nas. U tom vremenu smo razmijenile brojeve telefona sa novim prijateljima i rastali se uz mnoga želja da ćemo se opet sresti

Łucija Kranjčec, 7.c

Naš dan škole

Glazba

Glazba ili **muzika** je umjetnost čiji je medij zvuk kojeg organiziramo u vremenu, uglavnom po nekom planu i namjerno, iako ima i drugih načina. Stvaranje, izvođenje, važnost, a nekad i definicija glazbe veoma ovise o kulturi i socijalnim aspektima. Glazbu dijelimo u žanrove i podžanrove, ali njihove granice i veze ponekad ovise o osobnoj interpretaciji. Jedan zaokružen i cjelovit ostvaraj glazbene umjetnosti se zove skladba, glazbeno djelo ili kompozicija. Međutim, glazba je reproduktivna umjetnost, slično kao i drama ili ples, što znači da se ona ne svodi samo na skladanje, nego da je skladano djelo potrebno i izvesti (reproducirati, interpretirati) da bi ga se moglo pružiti publici kao gotov proizvod umjetnosti. Glazbu izvode *interpretatori*, a može ju se reproducirati na dva načina:

- živom izvedbom na licu mjesta, odnosno konkretnim izvođenjem djela pred publikom na koncertu ili nekoj prigodnoj svečanosti;
- puštanjem prije snimljenog sadržaja s nosača zvuka (CD-a, DVD-a i sl.) preko suvremene elektroničke opreme, kao što su radio, Hi-Fi, i sl.

Muzika se može kvalifikovati na više načina (u zavisnosti od ritma, instrumenata na kojima se izvodi, prilike kojom se izvodi...).

Postoje sljedeći muzički žanrovi:

- Pop muzika
- Rock muzika
- Techno muzika
- Rep muzika
- Klasična muzika

DžMuzika se može kvalifikovati na više načina (u zavisnosti od ritma, instrumenata na kojima se izvodi, prilike kojom se izvodi...).

Postoje sljedeći muzički žanrovi:

- Pop muzika
- Rock muzika
- Techno muzika
- Rep muzika
- Klasična muzika
- Jazz muzika
- Blues muzika
- Izvorna muzika
- Punk muzika
- Metal muzika
- Elektronska muzika
- House muzika

Billie Joe Armstrong

Billie Joe Armstrong (Rodeo, Kalifornija, 17. veljače 1972..) je američki glazbenik. Billiev otac Andy, koji je bio vozač kamiona i povremeni jazz glazbenik, umro je od karcinoma kad je on imao 10 godina. To ga je duboko pogodilo jer je on bio Billiev uzor. Njegova majka Ollie ga je sama odgojila. Ima 5 starijih sestara i braće. Oženjen je i ima dvoje djece. Počeo je pjevati već sa 5 godina kada je u lokalnom studiju Fiat Records snimio pjesmu "Look For Love". Dvije godine nakon smrti njegova oca Billieva majka udala se za čovjeka kojeg su Billie i njegova braća i sestre mrzili.

Billiu je bilo 10 godina kada je prvi put sreo Mikea u školskoj kantini 1982. Postali su jako dobri prijatelji te su kada bi prespavali jedan kod drugoga vrijeme provodili svirajući stari heavy metal (Ozzy Osbourne, Def Leppard i Van Halen). Prva pjesma koju je Billie napisao bila je "Why Do You Want Him", pjesma o njegovoj majci i očuhu. U dobi od 15 godina, Billie, Mike i bubnjar John formirali su punk band i nazvali se *Sweet Children*. Prva gaža im je bila u Rod's Hickory Pitu (restorani gdje je radila Billieva mama). Dan prije svog 18 rođendana, i na polovici svoje zadnje godine srednje škole, Billie napušta školu (Pinole Valley High School) kako bi sve svoje vrijeme mogao posvetiti svom bendu..Znao je što želi raditi u životu - stvarati svoju glazbu, a škola mu je samo smetala. U to vrijeme Billie je zaradio nadimak "Two Dollar Bill", zbog cijene po kojoj je prodavao joint..

Tijekom prve Green Dayeve turneje po Americi, u Minneapolisu je upoznao svoju današnju suprugu Adrienne koja je obožavala Green Day. Tada su se savršeno slagali, ali su izgubili vezu. Prije nego što su se vjenčali, Billie je imao drugu curu, a Adrienne se čak i zaručila za drugog muškarca. Vjenčali su se 2. lipnja 1994., a ceremonija je trajala samo 5 minuta. Danas, Billie, Adrienne, Joseph i Jakob žive u Berkeleyu (Kalifornija).

Svira slijedeće instrumente: gitara, harmonika, mandolina, bubnjevi, klavir i saksofon.

Nastupa/o je s više sastava: Pinhead Gunpowder, The Influents, Corrupted Morals, Rancid, The Lookouts, Goodbye Harry i Blatz, a najpoznatiji je Green Day.

Osnovao je vlastitu izdavačku kuću Adeline Records.

Svađa upitnika i uskličnika

CRTA: Tamara Golub

Sreli se uskličnik i upitnik kraj točkine kuće.

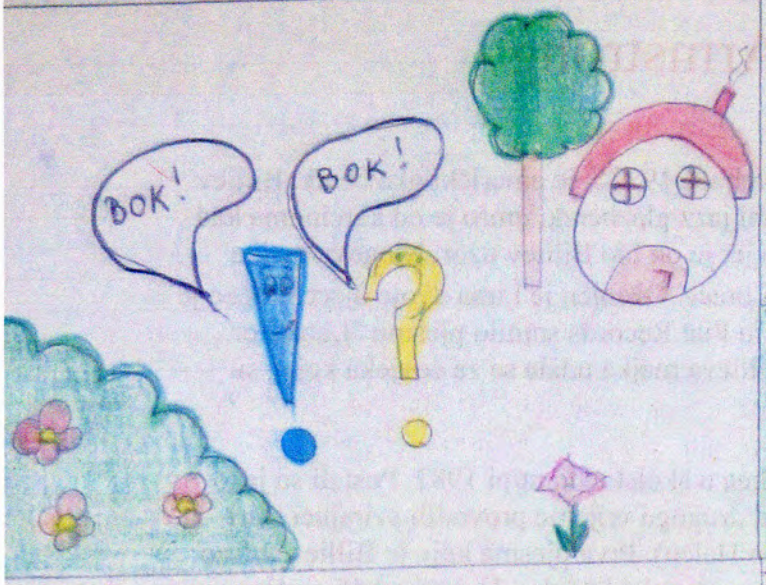

Upitnik se počeo hvalisati.

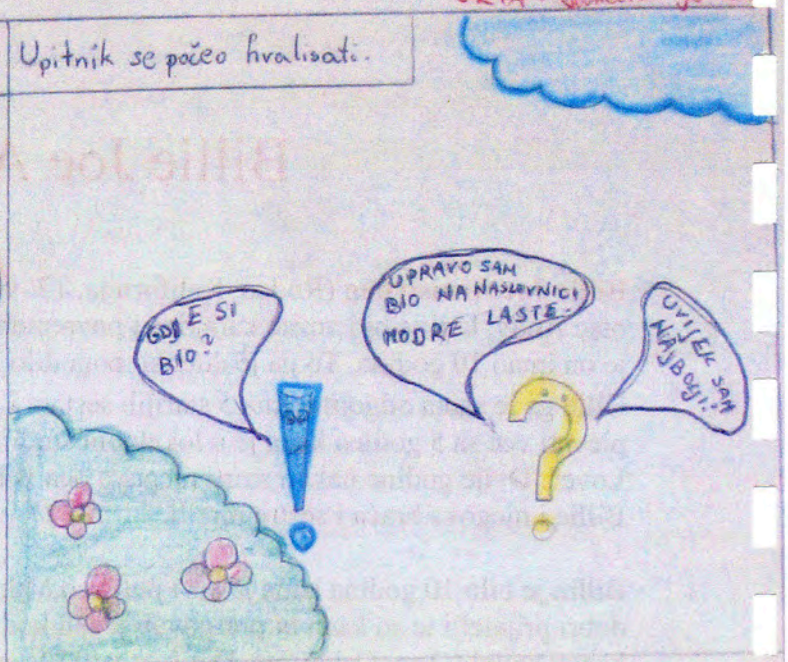

Točka je izašla iz kuće i počela ih miriti...

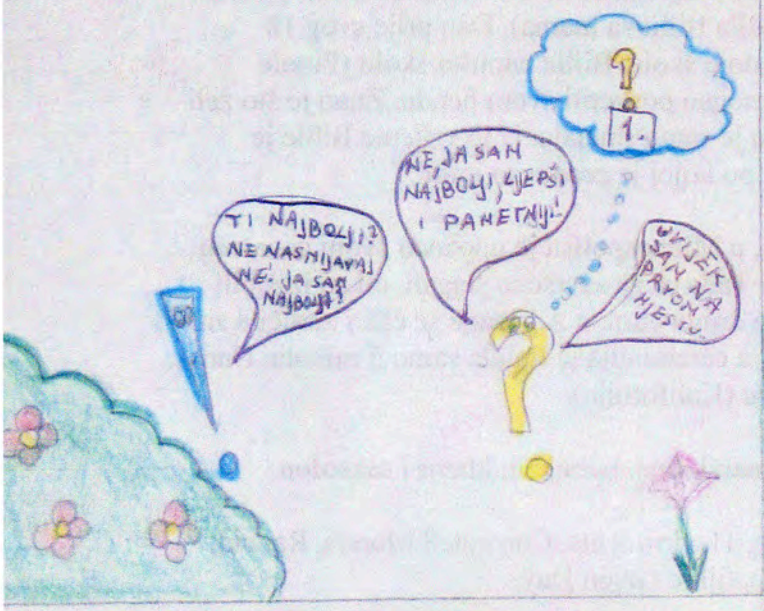

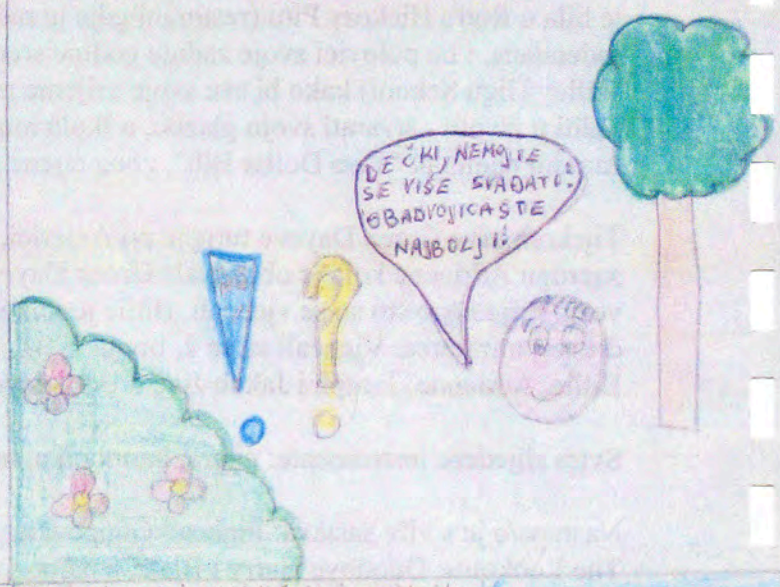
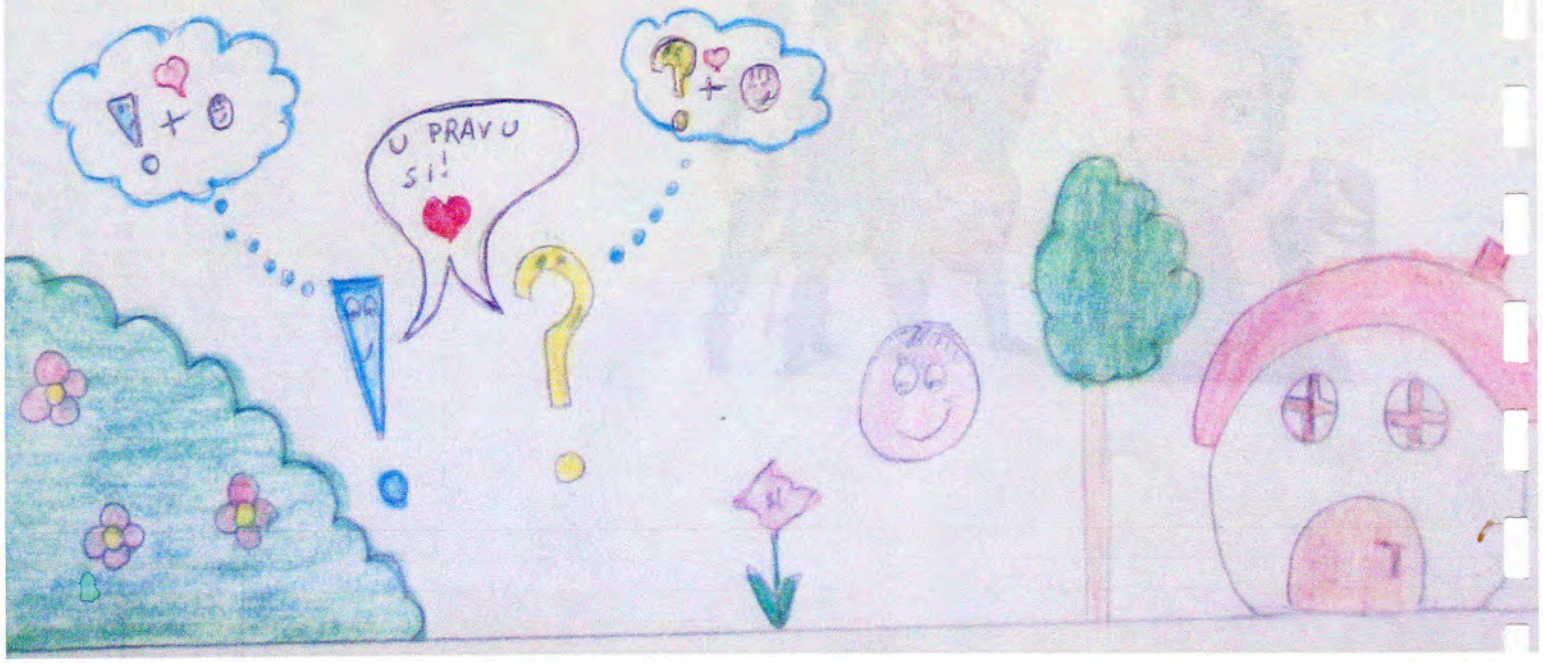
Na kraju se i uskličnik i upitnik zaljube u točku.